

NA ZDJĘCIU: Władysław Gomułka otwiera VI Plenum KC PZPR.
Fot. CAF

Przybyło nam 58 miast

WARSZAWA PAP. Kraj nasz staje się w coraz szerszym stopniu miejski. W okresie ostatnich dekad lat przybyło 58 miast i jest ich teraz 787. Połowa z nich stanowi siedzibę powiatów. Mamy 11 miast, w których mieszka więcej niż 200 tys. osób oraz 12 miast zbliżających się do tej liczby.

Na czele wciąż znajduje się Warszawa z 1 232 tys. mieszkańców, potem kolejno idą Łódź, Kraków, Wrocław i Poznań.

Niebawem liczba osób mieszkających w mieście dorówna liczbie mieszkańców wsi. Obecnie przewaga wsi wynosi już tylko ok. 400 tys. osób.

Kurier szczeciński

ŚRODA, 27

KWIETNIA
1966 ROKU
Wyd. A B

Nr 98 (6751)

Rok założenia 1945

Cena 50 gr

Uchwała w sprawie głównych kierunków usprawnienia procesu inwestycyjnego

Zakończenie obrad VI Plenum KC PZPR

Wystąpienie Wł. Gomułki

WARSZAWA PAP. We wtorek zakończyło się w Warszawie VI plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego PZPR. Tematem obrad Plenum były główne kierunki usprawnienia procesu inwestycyjnego.

W drugim dniu obrad głos w dyskusji zabierali: wicemin. Rolnictwa — Władysław KOPEC, I sekretarz KW w Zielonej Górze — Tadeusz WIE-

„Latający talerz” - tym razem prawdziwy

WASZYNGTON PAP. Krajowa Agencja do Spraw Aeronautyki i Przestrzeni Kosmicznej (NASA) zapowiedziała na początek maja prze prowadzenie doświadczenia polegającego na wyrzuceniu z pokładu odrzutowca rodzaju „latającego talerza” z jednoosobową załogą. Próba ta ma dostarczyć danych technicznych, niezbędnych do budowy kabin kosmicznych i ich wyposażenia w warunkach powrotu do atmosfery.

„Talerz latający” będzie stożkowatym pojazdem wyposażonym w cztery silniki rakietowe, które mogą być ewentualnie wykorzystane przy lądowaniu. Zostanie on wyrzuty z pokładu bombowca odrzutowego B-52 na wysokości 14 tys. metrów i skieruje się ku powierzchni Ziemi z prędkością 724 km na godzinę.

Tragiczny wypadek w indyjskiej fabryce

DELI PAP. W odległości 640 km od Bombaju w fabryce oleju bawelnianego nastąpiła eksplozja, w wyniku której poniosły śmierć 32 osoby. Komunistyczny polityk stwierdza, że wśród ofiar znajduje się 10 kobiet i 8 dzieci. Wiele osób odniosło rany. Brak bliższych szczegółów wypadku.

CZOREK, dyrektor Zjednoczenia Ceramiki Budowlanej — Jan PAROL, sekretarz warszawskiego KW — Henryk SZAFRAŃSKI, dyrektor Banku Inwestycyjnego — Janusz ANUSZEWSKI, przewodniczący ZG Zw. Zaw. Prac. Budownictwa i Przem. Mat. Budowlanych — Feliks PAPIERNAK, dyrektor Biura Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego — Jerzy KAWECKI, sekretarz KW we Wrocławiu — Ludwik DROZDZ, dyrektor Zjednoczenia Przedsiębiorstw Robotów Elektrycznych „Elektromontaż” — Stanisław PLUCINSKI, I sekretarz KW w Olsztynie — Stanisław TOMASZEWSKI, dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej — Aleksander WOLSKI, wiceminister Przemysłu Chemicznego — Bronisław TABAN, prezes SARP — Henryk BUSZKO, I sekretarz KP w Puławach — Zygmunt ZARYCHTA, zastępca przewodniczącego Prezydium WRN w Rzeszowie — Józef RAK, sekretarz KW w Bydgoszczy — Tadeusz LUDWIKOWSKI, sekretarz KP w Koźlu Stanisław SIKORA, I sekretarz KW w Białymstoku — Arkadiusz ŁASZEWICZ, dyrektor „Prozamu” — Wiesław JURKIEWICZ, min. Budownictwa i Przemysłu Mat. Budowlanych — Marian OLEWINSKI.

Podsumowania dyskusji dokonał członek Biura Politycznego — Eugeniusz SZYR. Plenum przyjęło uchwałę w sprawie głównych kierunków usprawnienia procesu inwestycyjnego w latach 1966—70.

Obrady zamknął krótkim przemówieniem I sekretarz KC PZPR — Władysław GOMUŁKA. (Przemówienie to zamieszczamy oddzielnie).

Fot. J. Bujnowski

O największy pożytek
dla kraju i społeczeństwa

Problemy inwestycji

NIE PO RAZ PIERWSZY stawia Komitet Centralny PZPR sprawy inwestycji w centrum uwagi całego społeczeństwa. Dzieje się tak dlatego, ponieważ ogromne potrzeby inwestycyjne naszego kraju, wynikające z szybkiego tempa rozwoju i socjalistycznej przebudowy gospodarki i życia narodu — pochłaniają poważną część dochodu narodowego. Wy starczy powiedzieć, że w ubiegłym dwudziestolecu na inwestycje w gospodarce narodowej wydaliśmy łącznie ponad jeden bilion czterysta dwadzieścia cztery miliardy złotych, co pozwoliło zrealizować program przyspieszonej industrializacji i urbanizacji kraju oraz podniesienia poziomu rolnictwa. W bieżącej 5-letce nastąpi dalszy dynamiczny wzrost nakładów inwestycyjnych. W gospodarce narodowej. Wyniosą one łącznie 340 miliardów zł, a — zgodnie z wytycznymi IV Zjazdu PZPR — uwzględnią w szczególnej mierze potrzeby rolnictwa, przemysłu chemicznego i maszynowego oraz rozbudowę bazy surowcowej. Chodzi o to, by te wielkie sumy przyniosły krajowi i społeczeństwu największy pożytek.

Wytyczne zawarte w referacie Biura Politycznego KC PZPR na VI Plenum KC zakłada wprowadzenie do naszej działalności inwestycyjnej szeregu zasadniczych zmian. Zmniejszają one do lepszego wykorzystania środków przeznaczonych na inwestycje i do sprawnej ich wykonywania. Mówią w ogromnym skrócie,

(Dokończenie na str. 2)

Po trzęsieniu ziemi w Taszkencie

Życie powróciło już do normy

MOSKWA PAP. W stolicy Republiki Uzbekkiej, Taszkencie trwają prace przy usuwaniu skutków potężnego trzęsienia ziemi, które nawiedziło to miasto w poniedziałek. Trzęsienie, uważane za największe w historii tego miasta, miało siłę 7,5 stopnia w skali 12-stopniowej. Epicentrum trzęsienia znajdowało się 5—10 km poniżej miasta.

Gwałtowne wstrząsy podziemne nawiedziły Taszkent w chwili gdy w mieście większość mieszkańców pogrążona była w głębokim śnie. Szczególnie wielkie zniszczenia zanotowano w starych dzielnicach miasta. W nowych dzielnicach gminy są od dawna konstruowane w ten sposób, by mogły stać się silnym nawet wstrząsów podziemnym.

Jak podaje we wtorek rano agencja TASS, zanotowano 4 ofiary śmiertelne oraz około 150 rannych. Nie są to jednak dane ostateczne.

Życie w Taszkencie powróciło już do normy i usunięto już w wielu miejscach gruz ze zniszczonych budynków.

We wtorek wieczorem zanotowano w Taszkencie dwa dalsze wstrząsy o umiarkowanej sile.

Amazonki?

DJAKARTA PAP. Jak podaje agencja Reutersa, w trudno dostępnej części Zachodniego Iranu, wchodzącego obecnie w skład Indonezji natrafiono na wolownicze plemię kobiet, które całkowicie zdomowiono mężczyzn, zmuszając ich do utrzymania stosunków seksualnych, a następnie zabija. Jeden z dowódców policji indonezyjskiej oświadczył, że amazonki zabijają wszystkie niemowlęta płci męskiej zaraz po ich urodzeniu.

Decydujące ogniwo

Przemówienie Wł. Gomułki na VI Plenum KC PZPR

ZAMYKAJĄC obrady, I sekretarz KC podkreślił kilka ważnych problemów dyskusji na Plenum.

— Uczestnicy Plenum wskazywali — powiedział W. Gomułka — co należy uczynić, by środki inwestycyjne bieżące go planu 5-letniego przyniosły jak największy efekt w postaci odpowiedniego przystępu do narodowego. Realizacja uchwały Plenum będzie miała decydujące znaczenie dla całego 5-letniego planu inwestycyjnego.

Mamy wielki dorobek, mamy poważne osiągnięcia w dziedzinie budownictwa. W procesie inwestycyjnym występuje jednak niemało niedomagań. McGwiliśmy o tych sprawach niejednokrotnie podczas plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego. Przystępując do realizacji nowych, jeszcze większych zadań — dysponujemy bogatymi doświadczeniami. Uwzględnia je przyjęta uchwała, której urzeczywistnienie powinno poważnie usprawnić proces inwestowania.

Normalny, właściwy przebieg

O Szczecinie w katowickim „Wieczorze”

Rocznik wyzwolenia Szczecina katowicki dziennik „WIECZÓR” uczcił zespołem artykułów i zdjęć ilustrujących dorobek naszego miasta. Gazeta poświęca tym materiałom pełne 2 strony.

tego procesu zależy od bardzo wielu współdziałających ogniw. W. Gomułka podkreślił decydujące znaczenie trzech ogniw, działających nie najbardziej sprawnie.

PIERWSZE — to ogniwo programowania. Na ten odcinek działalności trzeba będzie zwrócić największą uwagę w toku realizacji uchwały VI Plenum KC. Wszyscy uczestnicy działalności inwestycyjnej powinni głęboko przemyśleć zagadnienie programowania od strony organizacyjnej i kadrowej, by postawić je na możliwie najlepszym poziomie. Chodzi o to, by nie szwankował potem cały proces inwestycyjny. Błędy popełnionych w programowaniu nie można już usunąć w dalszych etapach — chyba, że koszt bardzo wielkich nakładów. Przytaczane w toku obrad przykłady świadczą o tym wyraźnie.

DRUGIE decydujące ogniwo — to projektowanie. W. Gomułka zwrócił uwagę, że w niektórych gałęziach naszej gospodarki biura projektowe nie nadążają za potrzebami; tam, gdzie to jest konieczne, trzeba je rozbudować, wzmocnić kadrowo. Idealny byłby taki stan, gdyby można było wprowadzać do planu tylko te pozycje inwestycyjne, dla których przygotowano już pełną dokumentację. Pozwoliłoby to uniknąć wielu trudności. Tego stanu jeszcze nie osiągnęliśmy, ale musimy ku temu zmierzać w następnych latach.

I wreszcie **TRZECIE decydujące ogniwo — to wykonawstwo**, a w szczególności zwią-

zane z nim zaopatrzenie materiałowe. Mogą być zapewne wszystkie inne warunki, od których zależy wprowadzenie inwestycji do planu, ale jeżeli nie mamy pokrycia materiałowego, nie powinniśmy włączyć do planu takiego obiektu.

Niezbędne jest więc maksymalne rozerwanie produkcji materiałów budowlanych i stworzenie niezbędnych zasobów materiałowych, które są warunkiem posiadania rezerwy inwestycyjnych. Być może, trzeba będzie dokonać pewnych przesunięć środków inwestycyjnych na rozerwanie bazy materiałowej.

Jeżeli chodzi o moc produkcyjną przedsiębiorstw budowlanych, należy stwierdzić, że nie znamy dokładnie rezerw w tej dziedzinie. W każdym razie, powiedział W. Gomułka — lepiej jest budować mniej, może nawet zrezygnować z jakiegoś obiektu, niż dopuścić do tego, że na poszczególnie budowy nie wystarcza materiałowo, niedostatecznie są moc produkcyjną przedsiębiorstw budowlanych.

Dyskusja na Plenum — stwierdził I sekretarz KC — wykazała, że mamy wysoko kwalifikowaną kadrę specjalistów, ich umiejętności, ich inicjatywę, wysiłek pracowników wszystkich ogniw działalności inwestycyjnej pozwalają pomyśleć nie realizować stojące przed nami zadania. Owoce uchwały Plenum zbierać będziemy w latach następnych.

W. Gomułka zwrócił także uwagę na sprawę kadr dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, na potrzeby własnego rozerwania kadr inżyniersko-technicznych, na konieczność rozbudowy sięci szkolenia zawodowego w tej dziedzinie oraz właściwego stosunku między zaopatrzeniem a materiałowym.

I sekretarz KC podkreślił dotychczasowe zadania stojące przed organizacjami partyjnymi, związkowymi i społecznymi: chodzi przede wszystkim o stworzenie właściwego klimatu, który sprzyjać będzie podnoszeniu efektywności inwestycyjnej w tym czasie przemian, W. Gomułka podziękował uczestnikom obrad za wkład wniesiony do pracy Plenum.

Aktywizacja małych miast

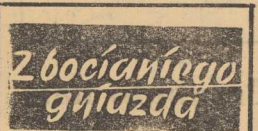
- tematem Plenum WK SD

Wczoraj obradowało XI Plenum WK SD w Szczecinie. W obradach wziął udział sekretarz CK SD poseł Michał GRENYS.

W referacie programowym, sekretarz WK SD — poseł ZDZISŁAW SIEDLEWSKI omówił zagadnienia związane z gospodarką, polityką i kulturalną aktywizacją małych miast w województwie szczecińskim. W referacie podkreślono, że wiele z tych inicjatyw w aktywizacji małych miast wnieśli radni — członkowie SD. Dużą rolę w tej aktywizacji ma do spełnienia spółdzielczość pracy i rzemiosło. I tak np. nowy plan 5-letni przewiduje rozbudowę zakładów i budowę nowych punktów spółdzielczych w Goleniowie, Maszewie, Gryfinie, Widuchowie, Barlinku, Myślibierzu, Pełczynie i innych małych miasteczkach.

Uczestnicy Plenum podjęli uchwałę, która stwierdza m. in.: konieczność pełnej realizacji wdrożonej wytwórczości założenia planu 5-letniego, maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnej wdrożonej wytwórczości, otoczenie szczególną opieką powiatowych domów kultury, wykorzystanie turystyki ja

ko jednego z czynników ożywienia życia gospodarczego województwa. W zakończeniu uchwały Plenum WK SD postanowiła udzielić jak największej pomocy instancjom powiatowym stronnictwa w podejmowanych przez nie inicjatywach, zmierzających do dalszego gospodarczego i kulturalnego rozwoju naszego województwa. (hs)

STATKI NA WEJŚCIU:

S/S „POZNAN” — pod balastem z Danii.

S/S „JEDN. ROBOTNICZA” — pod balastem z Danii.

STATKI NA WYJŚCIU:

S/S „HUTA ZYGOMUT” — do Barcelony z węgla.

S/S „PUCK” — do Antwerpu z drobnicą.

M/S „RUSALKI” — do Norwegii via Kopenhaga z drobnicą.

CZYN MAJOWY

Zaloga motorowca PZM m/s „Wisłica” wspólnie z pracownikami działu eksploatacji linii Zach.-Afrykańskiej podjęły zobowiązanie zorganizowania serwisu szybkiego. Dzięki współdziałaniu pracowników lądowych PZM z załogami m/s „Wisłica” i m/s „Piast” zobowiązanie zostało wykonane i m/s „Wisłica” kończy dodatkowy wyjazd gospodarowany rejs afrykański. Oznacza to ponadplanowy zysk dla armatora i państwa. Zamiast 2,5 mln zł zysk wyniósł blisko 5 mln zł.

JUTRO o godz. 17.45 odbędzie się w gmachu Teatru Muzycznego przy ul. Potulickiej zakładawo akademii 1-majowa pracowników ZPS.

Milion dolarów za grzyby

WARSZAWA PAP. Rozpoczyna się zbiór pierwszych wiosennych grzybów, pleśniarzy, które występują od końca kwietnia do początku czerwca. W stanie świeżym pleśniarz jest trującą, natomiast suszoną — najdalej się sprzedaje. Grzyby te mają licznych nabywców we Francji, NRF, Szwajcarii i Szwecji.

W ub. r. „Polcopec” uzyskał za grzyby sprzedane zagranicą nadpłatność ponad milion dolarów. W największych ilościach wyeksportowano kurkę w stanie świeżym, w solance, pasteryzowaną i suszoną. Na rynku angielskim największymi powodzeniem cieszą się nasze grzyby w postaci marynat — gąski, rydze, borowiki i masłaki.

O największy pożytek dla kraju i społeczeństwa

(Dokończenie ze str. 1)

idzie o to, aby nakłady przeznaczone na inwestycje przynosiły jak największe korzyści ekonomiczne i to w jak najkrótszym czasie. Istota problemu polega więc na najbardziej uzasadnionym i oszczędnym inwestowaniu oraz skróceniu cyklu inwestycyjnych, czyli okresów realizacji inwestycji.

W oparciu o uzyskane w ostatnich latach doświadczenia inwestycyjne i zaobserwowane niedociągnięcia, Biuro Polityczne w referacie na VI Plenum KC PZPR omawia całokształt zadań w dziedzinie usprawnienia inwestycji. Od podstawowych zadań polityki inwestycyjnej, poprzez programowanie, planowanie i projektowanie inwestycji, problemy budownictwa i materiałów budowlanych oraz dostawy maszyn i urządzeń — aż do zadań organizacyjnych i społecznych w budownictwie.

Na czoło podstawowych zadań polityki inwestycyjnej wysuwa się obecnie sprawa modernizacji zakładów wytwórczych, a więc możliwości najpełniejszego wykorzystania istniejących już mocy produkcyjnych.

Postuluje się więc bardziej wszechstronne badanie celowości i efektywności planowanych inwestycji, aby w sytuacji, kiedy w niepełnym stopniu wykorzystuje się możliwości cyklu wytwórczego — uniknąć budowy nowych obiektów. Znaczące możliwości tkwią tu w pełniejszym stosowaniu pracy na dwie lub trzy zmiany. A tymczasem np. w zakładach podległych Zjednoczeniu Przemysłu Aparatury Chemicznej współczynnik zmianowości kształtuje się na poziomie 1,10, zmieniając się w zależności od branży. Znacząco większy współczynnik zmianowości pracy w przemyśle spadł z 1,55 w r. 1950 do 1,47 w ub. r. Duże korzyści uzyskać też można przez uzupełnienie lub korektę programów rekonstrukcji techniczno-organizacyjnej całych branż i poszczególnych zakładów. W każdej niemal fabryce istnieją rezerwy w postaci niepełnego wykorzystania hal. Np. na jedną obrabiarkę w Łódzkiej Fabryce Maszyn Jedwab-

nicznych przypada 9 m kw., w Fabryce Sprężu Rolniczego w Strzelcach Opolskich — 18 m kw., w wytwórni w Kaliszu 12 m kw., natomiast w zakładach im. Nowotki w Warszawie — 22 m kw. Znaczące rezerwy tkwią także w niepełnym wykorzystaniu siły roboczej i wytwórczości, w usuwaniu wąskich gardeł produkcyjnych, intensyfikacji procesów technologicznych, w przyspieszeniu tempa koncentracji i specjalizacji produkcji, w skalach branż lub gałęzi.

To są właśnie możliwości osiągnięcia korzyści ekonomicznych drogą hez inwestycyjną lub poprzez stosunkowo mniejsze inwestycje modernizacyjne i rekonstrukcyjne. Ich realizacja musi być jednak znacznie usprawniona.

Drugą podstawową cechą naszej aktualnej polityki inwestycyjnej będzie jej koncentracja przede wszystkim na inwestycjach kontynuowanych. Chodzi o to, aby inwestycje już zaczęte, mogły być ukończone jak szybko, przy pomocy najniż-

szych przypadków 9 m kw., w Fabryce Sprężu Rolniczego w Strzelcach Opolskich — 18 m kw., w wytwórni w Kaliszu 12 m kw., natomiast w zakładach im. Nowotki w Warszawie — 22 m kw. Znaczące rezerwy tkwią także w niepełnym wykorzystaniu siły roboczej i wytwórczości, w usuwaniu wąskich gardeł produkcyjnych, intensyfikacji procesów technologicznych, w przyspieszeniu tempa koncentracji i specjalizacji produkcji, w skalach branż lub gałęzi.

To są właśnie możliwości osiągnięcia korzyści ekonomicznych drogą hez inwestycyjną lub poprzez stosunkowo mniejsze inwestycje modernizacyjne i rekonstrukcyjne. Ich realizacja musi być jednak znacznie usprawniona.

Drugą podstawową cechą naszej aktualnej polityki inwestycyjnej będzie jej koncentracja przede wszystkim na inwestycjach kontynuowanych. Chodzi o to, aby inwestycje już zaczęte, mogły być ukończone jak szybko, przy pomocy najniż-

szych przypadków 9 m kw., w Fabryce Sprężu Rolniczego w Strzelcach Opolskich — 18 m kw., w wytwórni w Kaliszu 12 m kw., natomiast w zakładach im. Nowotki w Warszawie — 22 m kw. Znaczące rezerwy tkwią także w niepełnym wykorzystaniu siły roboczej i wytwórczości, w usuwaniu wąskich gardeł produkcyjnych, intensyfikacji procesów technologicznych, w przyspieszeniu tempa koncentracji i specjalizacji produkcji, w skalach branż lub gałęzi.

To są właśnie możliwości osiągnięcia korzyści ekonomicznych drogą hez inwestycyjną lub poprzez stosunkowo mniejsze inwestycje modernizacyjne i rekonstrukcyjne. Ich realizacja musi być jednak znacznie usprawniona.

przemysłowych wzrastały dość znacznie w trakcie realizacji. Wzrost ten w latach 1961—1965 wyniósł w inwestycjach produkcyjnych około 20 procent i był jedną z głównych przyczyn nieosiągnięcia założonego w tym planie przystępu zdolności wytwórczych w przemyśle. Szczególną uwagę poświęcić w następnym okresie wielkim inwestycjom priorytetowym oraz koordynacji terenowej w inwestycjach.

Jeżeli idzie o programowanie inwestycji, to I sekretarz Biura Politycznego na VI Plenum KC PZPR stwierdza się, iż podstawową cechą będzie w tym względzie większe skupienie na efektywności procesu inwestycyjnego. Założenie to oznacza twórczą kontynuację uchwały IV Zjazdu PZPR, kiedy to przyjęto zasadę opracowywania różnych rozwiązań dla określonych inwestycji. Tylko taka bowiem zasada daje konkretne podstawy wybo-

ekonomiczne. Jest to bardzo ważna zmiana. Wiadomo bowiem, że sam fakt oddania nowego obiektu do użytku nie oznacza jeszcze pełnego i właściwego wykonania inwestycji. Dlatego teraz wykonanie zadań przez budownictwo inwestycyjne nie mierzyć się będzie wartością użytkową obiektów oddawanych do użytku. Na tę wartość zaś złożą się takie elementy jak przystosowanie produkcyjne oraz szereg efektów rzeczowych mierzonych w rozmiarach powierzchni użytkowej, tonach, metrach itd. Usprawni się też system rozliczeń przedsiębiorstw budowlanych.

Bardzo ważne też jest, aby nowe inwestycje w przewidzianym terminie uzyskały założoną zdolność produkcyjną oraz ustalone w planie wskaźniki techniczno-ekonomiczne. W praktyce naruszanie cyklu nor-

matywnych traktowano nieraz bardzo liberalnie. Np. walcownie drobna w Hucie Warszawa oddano do użytku 11 miesięcy później, niż to przewidywał normatyw, oddział barwników kadziowych w „Borucie” — o 22 miesiące później, walcownie w Hucie Warszawa — o 28 miesięcy. Za losy inwestycji od momentu rozruchu do uzyskania pełnej projektowej wydajności inwestycji powinny ponosić odpowiedzialność biura projektowe, przedsiębiorstwa wykonawcze i sam inwestor. Współdziałanie tych ogniw musi być ściśle i kosztownie usprawnione.

Odrębne zagadnienie stanowi sprawa projektowania inwestycji, w której to dziedzinie nasi fachowcy notują szereg poważnych osiągnięć. Zdarsza się jednak jeszcze, że projektowanie się wznosi zbyt ciężką i kosztowną obudowę hal i urządzeń wytwórczych, że udział robót budowlanych w nowo wznoszonych inwestycjach jest za duży. Zdarsza się też wypadki, że w projekcie nowej inwestycji przemysłowej nie uwzględnia się w dostatecznym stopniu najnowszych osiągnięć z dziedziny techniki i technologii, że nasi projektanci nie zawsze orientują się w najnowszych postępiach innych krajów w określonej dziedzinie.

Z niemiennie bogatych materiałów VI Plenum KC PZPR, do których będziemy niejednokrotnie wracać, chcielibyśmy dziś zwrócić jeszcze uwagę na problemy typizacji i unifikacji w dziedzinie inwestycji. Nasze pojęcia o tych sprawach sformułowały się na ogół do obrotowej budowy „domów z bloków” czyli obiektów mieszkalnych wznoszonych z gotowych elementów i całych segmentów. W budownictwie przemysłowym stosowa nie typizacji jest o wiele bardziej utrudnione. Jednak i tu szereg obiektów nawet o różnym przeznaczeniu techniczno-użytkowym może mieć jednakowe, lub zbliżone obudowy, względnie znaczne ich części. Nie mówiąc już o tym, że konieczna jest jak najszybsza unifikacja projektów budowlanych i technologicznych dla szeregu obiektów o ustalonej i niemiennie technologii jak silosy, chłodnie, magazyny, kotłowne itd.

Realizacja zadań postawionych przez VI Plenum KC PZPR uzależniona jest w poważnym stopniu od wzrostu mocy produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano-montażowych i zwiększenia produkcji materiałów budowlanych. Wymagać to będzie z jednej strony wykorzystania rezerw wewnętrznych budownictwa i przemysłu materiałowego budowlanych, z drugiej zaś zapewnienia nakładów inwestycyjnych na dalszy szybki rozwój zdolności produkcyjnej przemysłu materiałowego budowlanych i zaplecza produkcyjnego przedsiębiorstw budowlanych.

Uchwały VI Plenum KC PZPR obejmujące ponadto cały kompleks zagadnień związanych z usprawnieniem budownictwa, przemysłu materiałowego budowlanych oraz dostaw maszyn i urządzeń, będą miały do nieśie znaczenie dla dalszego przebiegu realizacji programu inwestycyjnego, który jest podstawą rozwoju naszego kraju. Znajdujemy się u progu nowego planu 5-letniego, stawiamy sobie poważne zamierzenia, które chcemy zrealizować jak najlepiej i jak najtańiej. I temu właśnie służyć będzie wcielanie w życie wytycznych VI Plenum. (API)

Problemy inwestycji

szych środków finansowych i oszczędności zaangażowania materiałowego i maszynowego. Aby jak najszybciej zacząć „owocować” i przynieść efekty gospodarcze w postaci produkcji nowych wyrobów. Podstawowym prawem powinno być tutaj konczenie realizowanych inwestycji w przewidzianym terminie, a więc przestrzeganie cyklu inwestycyjnych, co niestety jest do tej pory często naruszane.

Jeśli zaś idzie o nowe inwestycje, to główna zmiana polegać będzie na zaostreżeniu warunków, związanych z przygotowaniem tych inwestycji oraz dopuszczeniem ich do realizacji. Zdarzało się, że nowe inwestycje rozpoczynano bez należytej kontroli projektów i kosztorysów oraz bez zapewnienia wystarczających dostaw maszyn i urządzeń. Skutki były takie, że planowane koszty inwestycji

ru wariantów najbardziej opłacalnych, najbardziej dostosowanych do warunków i możliwości danych branż i regionów. Rzecz polega na tym, żeby opłacalność i efektywność inwestycji badana była możliwie najszerszej na podstawie przesłanek naukowych. Zbyt często o nie można było z góry ustalić np. wpływ nowej inwestycji na obciążenie zużycia surowców, na uszczelnienie wyrobów, podniesienie ich jakości, opłacalność nowej inwestycji z punktu widzenia potrzeb handlu zagranicznego i rynku wewnętrznego itd.

Ogromne znaczenie dla dalszego przebiegu realizacji planu inwestycyjnego będzie mieć wprowadzenie nowego głównego miernika wykonania tego planu. Dotychczas — mówiąc najogólniej — była nim suma wydatkowanych w danym okresie środków finansowych. W niedalekiej przyszłości będzie tym miernikiem wartość uruchomionego obiektu oraz elementy wartości użytkowej tych obiektów i uzyskane efekty

Stary, lecz zawsze młody

200-lecie Prateru

Ani przypuszczał cesarz Józef II, udostępniając wiedeńskiemu ludowi teren myśliwski Habsburgów, że miejsce to stanie się — bez przesady przez stulecia — ulubionym miejscem spaceru i rozrywki całych pokoleń mieszkańców naddunajskiej stolicy.

PRATER był i pozostał swego rodzaju unikatem — to ani łąka, ani las, ani ogród, ani park, ani wesołe miasteczko — ale wszystko to razem. Jest gdzie spacerować, jest gdzie się bawić, postrzeć do staroświeckich ludzików, wypróbować zrzęcość i siłę, zjeść i wypić. Jest gdzie się śmiać do rozpuku, drzeć ze strachu w kolejkę duchów i oglądać ze zgrozą ścinające krew w żyłach sceny w panoptikum.

A wszystkiemu patronuje sejdziwy Riesenrad (koleo-olbrzym), z wolna z godnością unoszący pasażerów drewnianych wózków gdzieś pod samo niebo. Co prawda druga wolna światowa obróciła większość tych urządzeń w pył, a wielkie kolo trzeba było budować niemal od początku, ale najbardziej tradycyjnym instalacjom Prateru przywrócono dawne formy. Zaś w miejscu spalonych wtedy kszatańców urosły już całe rzędy nowych i tylko patrzeć jak znowu zakwitną.

Wiedeńscy powiadają, że losy Prateru łączą się z losami stolicy. Rozkwitł w latach potęgi austro-węgierskiej monarchii i wiał pod czas kryzysów i wojen, które go niszczyły trzykrotnie.

Dziś Prater święci dwóch setnic. Dawne atrakcje modernizuje się zgodnie z wymaganiami atomowej ery, ale z zachowaniem uroku narosłej pałatyny. To współzycie starego z

nowym stanowi o szczególnym uroku Prateru. Na poruszanych elektrycznością torach samochodowych wielkim wzięciem cieszą się najbardziej staroświeckie typy aut (skonstruowane według najnowszej, snobistycznej mody), a w podziemnych, gdzie straszły rozdzielone paszce tygrysy i szkielety, stosuje się bardziej nowoczesne „środki działania”.

O atrakcyjności tej mieszanki świadczy tłumy gości. W słoneczne niedziele przewija się ich przez ścieżki Prateru do 100 tysięcy. Każdy Amerykanin, choć obejrzy prototyp rodzimego Disneylandu, mieszkaniec Kopenhagi porówna Prater z własnym Tivoli, a wiedeński „rodak” — starszy czy młodszy — nie ominie Prateru choćby przez wzgląd na pradziadków, którzy tu, na diabelskim mlynie, podarli swoje pierwsze długie spodnie. (jr)

CAF — TASS

Z dnia na dzień

ZSRR i Włochy

KOMUNIKAT z rozmów ministra Gromyki we Włoszech z pewnością nie oddaje w pełni znaczenia radzieckiej wizyty nad Tybrem.

W podstawowych zagadnieniach międzynarodowych odnotowano, że „obydwie strony przedstawiły swój punkt widzenia”. Istnieją podstawy do mniemania, że formuła ta nie kryje istotnych różnic w poglądach. W sytuacji Włoch jest to raczej najskromniejsze odbicie rzeczywistych sympatii, jakie polityka ZSRR na rzecz odprężenia budzi zarówno we włoskiej opinii publicznej, jak i u czynników oficjalnych. Jak wiadomo z wewnętrznych dyskusji włoskich na tematy międzynarodowe, jak i z głosów prasy włoskiej, Rzym akcentując z reguły swoją solidarność z sojuszem atlantyckim wedle

recepty Waszyngtonu i Bonn, najbardziej kieruje się nakazami politycznych i gospodarczych konieczności, aniżeli pełną zgodnością poglądów z przemożnymi sojusznikami.

Wiadomo np., że polityka wschodnia NRF, jak i dążenie Bonn do współdziału w polityce nuklearnej NATO, budzą na południe od Alp niemieckie poważne obawy i zastrzeżenia, niż np. w skandynawskich krajach sojuszu atlantyckiego. Nie jest też zapewne bez znaczenia, że obecny minister spraw zagranicznych, Fanfani, powołany został na to stanowisko ponownie, mimo, że właśnie podjęta przez niego próba mediacji (w charakterze przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego NZ) na rzecz negocjacji w Wietnamie dała początek niedawnemu kryzysowi rządowemu we Włoszech. Toteż „zaniepokojenie” sytuacją w Wietnamie, które wyrażały obawy strony w rzymskim komunikacie, pozwala się do myślenia że zgodności nie tylko co do biernej oceny istniejącego w tej części świata niebezpieczeństwa dla pokoju, ale i co do możliwej platformy porozumienia, które pozwoliłoby pokonać kręś dalszej eskalacji wojennej w Indochinach.

Zaproszenie ministra Fanfanego na rewidzie do Moskwy stwarza okazję do dalszego pogłębienia wypracowywania poglądów w duchu wzajemnego zrozumienia.

Najistotniejsze pozostaje stałe rozszerzanie się dwustronnych kontaktów między ZSRR i krajami bloku atlantyckiego w dziedzinie politycznej i gospodarczej. Towarzyszy temu we Włoszech dzisiejszych w szczególnej mierze — rosnąca gotowość opinii publicznej do podjęcia dialogu z krajami socjalistycznymi, których pełna umiaru polityka zyskuje sobie — jak nigdy dotychczas — sympatię na Zachodzie, również w środowiskach bynajmniej nie lewicowych. (w.b.)

Gdzie jest książkę Fryderyk?

BONN PAP. Policja zachodni-niemiecka zaprzęstała w niedzielę poszukiwań księżką Fryderyka Pruskiego, wnuka ostatniego cesarza Prus Wilhelma II. Książkę Fryderyk zniknął w tajemniczych okolicznościach w ubiegły wtorek. Przez kilka dni prowadzono intensywną poszukiwania przy użyciu helikopterów i psów gończych, nie natrafiono jednak na żadne ślady i postanowiono przekazać całą sprawę w ręce prywatnych detektywów.

Książkę Fryderyk zamieszkiwał dotychczas w W. Brytanii, a ostatnio postanowił odwiedzić swój zamek Ceinhardtshausen zbudowany w 1754 roku. Tuż przed północą we wtorek książkę przeprowadził rozmowę telefoniczną i od tego czasu nikt go więcej nie widział.

Dalekopis przyjaźni

NA SZESCIU KOLUMNACH

Począwszy od 5 kwietnia, centralny organ KC Rumuńskiej Partii Komunistycznej — „SCIENTIA” — ukazuje się w objętości 6 kolumn, a jedynie w poniedziałki — w objętości 4 kolumn. Zwiększając ilość stron dziennika, redakcja zapowiedziała codzienne zamieszczanie kolumn poświęconych problematyce ekonomiczno-gospodarczej oraz kolumn specjalistycznych: kulturalnej, naukowej, społecznej itp.

NOWE ODZNACZENIA

Rada Państwa Socjalistycznej Republiki Rumuńskiej ustanowiła specjalnym dekretem nowe wysokie odznaczenia państwowe: order i medal im. Tudora Vladimirescu, bohatera narodowego Rumunii z początków XIX wieku. Nowe odznaczenia rumuńskie będą przyznawane osobom, które swym udziałem w walkach rewolucyjnych przyczyniły się do zdobycia swobód demokratycznych i budowy socjalizmu w Rumunii. Odznaczenia mogą być nadawane również obywatelom innych państw za działalność na rzecz umocnienia przyjaźni ich krajów z Rumunią. Order im. Tudora Vladimirescu ma pięć klas, a medal dwie klasy.

NA LINII: RUMUNIA — NRD

Nowy pięcioletni układ handlowy między Rumunią i NRD bardzo poważnie, bo łącznie o 44 proc. w porównaniu z poprzednim pięcioletnim, zwiększa wzajemne obroty handlowe, przy czym zarówno po jednej jak i po drugiej stronie wielką rolę odgrywa maszyn i dobra inwestycyjne. NRD będzie więc dostarczać przede wszystkim maszyn i urządzeń do nowych zakładów pracy, Rumunia natomiast będzie płaciła artykułami żywnościowymi i surowcami, a także po ważną serią urządzeń i maszyn. (CET)

Corrida na ulicy

NOWY JORK PAP. Około 100 byków, które miały być oddane do rzeźni przezwano w ub. piątek zapórą ogrodzenia i w pogłochu wdarło się na ulice Hialeah na Florydzie. Przechodnie widząc pędzące stado rzucili się w panice do ucieczki. Policjanci zaczęli strzelać do zwierząt, zabijając 6 z nich. Jedną z miejscowych gospodyń opowiadała później dziennikarzom, że dwa byki gonili ją przez trawnik, za bykami jechał samochód policyjny, następnie znów dwa byki i wreszcie dwa policyjne wozy. Po dłuższej walce z bykami sytuację zdołano opanować.

ABC RWPG

Z posiedzenia

Komitetu Wykonawczego

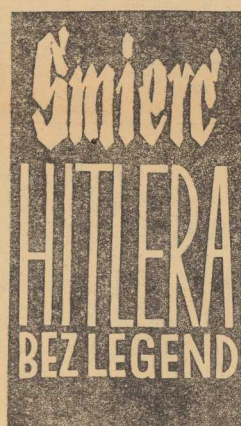
W UBIEGŁYM tygodniu toczyły się w Moskwie pod przewodnictwem wicepremiera PRL, Piotra Jaroszewicza obrady XXII posiedzenia Komitetu Wykonawczego RWPG. W końcowym komunikacie o wynikach tych obrad czytamy między innymi: „Komitet Wykonawczy rozpatrzył „Zbioreczny referat o koordynacji planów rozwoju gospodarki narodowej krajów członkowskich RWPG oraz organu Rady zakończył w zasadzie prace w zakresie koordynacji planów rozwoju gospodarki narodowej. Koordynacja planów została przeprowadzona przede wszystkim w trybie dwustronnym, drogą wzajemnych konsultacji organów planowania krajów członkowskich RWPG, a także w trybie wielostronnym — w organach RWPG. Rozwiązano szereg ważnych problemów rozwoju współpracy gospodarczej w dziedzinie paliw, energii elektrycznej, hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, surowców dla przemysłu chemicznego, maszyn i urządzeń oraz innych rodzajów produkcji. Komitet Wykonawczy stwierdził także, że w toku prac nad koordynacją planów na lata 1966-70 nagromadzono wiele doświadczeń oraz że poprawiono organizację tych prac. Na posiedzeniu Komitetu Wykonawczego został także rozpatrzony referat „Podstawowe problemy wynikające z koordynacji planów rozwoju przemysłu maszynowego krajów członkowskich RWPG na lata 1966-70”. Na posiedzeniu Komitetu Wykonawczego zaprobowano wnioski stałej komisji przemysłu maszynowego RWPG.

Na lamach prasy

Radziecki miesięcznik „MIĘDZYNARODOWA ŻYŻN” zamieścił w zeszycie kwietniowym obszerny artykuł A. Aleksiejewa i J. Szajłowa, którzy analizują proces zblizania ekonomicznych poziomów krajów socjalistycznych, odgrywając doniosłą rolę w kompleksie obiektywnych prawidłowości postępu gospodarczego światowego systemu socjalizmu. Prawidłowości te wyrażają się w stopniowym przewyżnianiu przyrostu różnic w rozwoju sił wytwórczych poszczególnych krajów, w zblizaniu poziomów krajów socjalistycznych pod względem wielkości dochodu narodowego i przyrostu produkcji na jednego mieszkańca, a także pod względem efektywności produkcji rolniczej, wydajności pracy i najważniejszych wskaźników stopy życiowej ludności.

Również w czeskosłowackim miesięczniku młodzieżowym „MY-68” stały publicysta tego czasopisma odpowiada w obszernym artykule na pytania czytelników, zapytujących o dobrobyt oraz perspektywy rozwoju RWPG. Natomiast w NRD-owskim tygodniku „DIE WIRTSCHAFT” grupa ekonomistów tego państwa proponuje dyskusyjnie zmianę stylu pracy RWPG.

(CET)

Helena Rżewska (15)

„30 kwietnia pełnię służbę w Kancelarii Rzeszy patrolując korytarz, prowadzący do kuchni i zielonej jadalni. Po nadto obserwowałem park, po nieważ w odległości 80 metrów od zielonej jadalni znajdował się schron przeciwołtocięczy Führera. Patrolując korytarz zbliżyłem się do kuchni i spotkałem idącego do kuchni znajomego — ordynansa Führera, Bauera. Powiedział mi on, że Hitler zastrzelił się w swoim bunkrze. Zapytałem, gdzie jest żona Führera. Bauer odpowiedział, że ona również leży martwa w bunkrze, ale on nie wie, czy otruła się, czy też zastrzeliła.

Kozmawałem z Bauerm zaledwie kilka minut, gdyż spieszył się do kuchni. W kuchni tej przygotowywano jedzenie dla Hitlera. Wkrótce Bauer wrócił do bunkra.

Nie wierzyłem w informację Bauera o śmierci Hitlera i jego żony i nadal patrolowałem swój odcinek.

Od spotkania z Bauerm uupłynęła najwyższa godzina, kiedy wyszedłem na taras znajdujący się w odległości 60-80 metrów od bunkra, zobaczyłem nagle, jak osobisty adiutant Führera Sturmbannführer Günsche i słuzący Hitlera, Sturmbannführer Linge wynieśli zapasowy wózek z bunkra ciało Hitlera i położy-

li je w odległości dwóch metrów od wyjścia. Następnie wrócili i po kilku minutach wynieśli martwą Ewę Braun, którą położyli obok. W pewnej odległości od zwłok stały dwie dwudziestolitrowe bełki z benzyną. Günsche i Linge zaczęli oblewać zwłoki benzyną i podpałali je.”

Major Bystrow zapytał, czy jeszcze ktoś z ochrony Kancelarii Rzeszy widział, jak palono zwłoki Hitlera i Braun.

Mengershausen nie wiedział dokładnie.

„Spośród wszystkich wartowników z ochrony ja znajdowałem się wówczas najbliżej bunkra Hitlera.”

Mieliśmy więc brakujące ogniwo, którym miał być uczestnik lub świadek spalania, tak potrzebny realizacja zadania, to znaczy przy poszukiwaniu ciała Hitlera.

Jeszcze na początku rozmowy Mengershausen powiedział, że może wskazać miejsce, gdzie ukryto zwłoki, przyspawaję, je w pośpiechu ziemią i żwirami. Nie wiedział, że ciała zostały już stamtąd wydobyte. Grupa oficerów i czerwonoarmistów wyjechała z Mengershausenem do Kancelarii Rzeszy.

Sporządzono protokół: „Berlin, dnia 13 maja 1945 roku.

My, niżej podpisani: podpułkownik Klimienko, porucznik Katyszew, major gwardii Gabelok, chorąży gwardii Kalaśnikow, szeregowcy Olejnik, Czurakow, Nowasz, Miaklin z udziałem osoby rozpoznającej Mengershausena Hreggo, oświadczamy w dniu dzisiejszym miejsce pochowania zwłoki Kancelarii Rzeszy Adolfa Hitlera i jego żony.

„Lustracja miejsc wskazanych przez Mengershausena potwierdziła prawdziwość jego zeznań”. Zeznania Mengershausena są tym bardziej prawdziwe, że ze wskazanego przezeń miejsca wydobyliśmy w dniu 4 maja 1945 r. zwłone zwłoki mężczyzny i kobiety i dwa otruty psy, które zostały rozpoznane przez inne osoby jako psy będące własnością Hitlera i jego żony, byłej sekretarki osobistej Ify Braun.”

Imię i zajęcie Ewy Braun zostały tu podane błędnie. (Uwaga autora). (Dalszy ciąg w następnym)

Co nowego kapitanie?

Kapitan żeglugi wielkiej Józef Kunicki pracuje w PZM już od 15 lat, a 4 lata dowodzi s/s „Zielona Góra”. Bracia Kunicy, to prawdziwie marynarska rodzina, jest ich czterech i wszyscy pływają. Dwóch jest kapitanami, jeden starszym mechanikiem i jeden radioficerem.

Ale wróćmy do „Zielonej Góry”. Statek kursuje latem do Finlandii i Szwecji, zimą pełni służbę na „moście węglowym” do Danii, przewożąc m. in. pełnostatkowe ładunki do portu Esbjerg. Gdy odwiedziłyśmy kapitana Kunickiego „Zieloną Górę” stała właśnie przy pirsie węglotłaczowca. Do świat było jeszcze kilka dni, a statek powinien był zrobić jeszcze jeden rejs, aby nie utknąć w zagranicznym porcie w oczekiwaniu na obsługę. Chodziło więc o godziny.

Na „węglowym moście“

— Wierzyłem, że „zasypia” statek do godz. 15 — powiedział nam kpt. Kunicki — tymczasem zawiadomiono mnie, że będziemy dopiero gotowi jutro, gdyż nie ma wagonów z węglem. Mamy więc „tablicę” na godz. 6.00 rano i nie sądzę, abym zdążył przed protestantycznymi światełkami do Esbjerga. „Most węglowy” ma to do siebie, że wprawdzie rejsy są krótkie, ale także pobyt marynarza w domu liczy się na godziny. Dlatego też sprawa wzięcia załogi „na burcie” na określona godzinę jest dylematem. Bo niestety, jak okazuje się niedokrotnie: ludzie są, a statek nie jest gotowy. Kapitan a sekurant — mówi załoga. Z drugiej strony, gdy statek jest gotów wcześniej, aniżeli to zasygnalizowano uprzednio, denerwuje się dział eksploatacyjny. I znów winien kapitan, który żyje pomiędzy miotłem i kowadłem. Właściwie kapitan jest właścicielem eksploatacji statku, a problemami ludzkimi swojej załogi.

— Panie kapitanie, statek mimo ponad 4-letniego pływania nie był jeszcze w stoczni, przewidziano mu klasę.

— Tak jest. Powinnością stanę na remoncie klasowy w październiku ubiegłego roku. Na skutek wzorowej konserwacji i dobrej opieki nad mechanizmem, sprawozdanie przez całą załogę ze starszym mechanikiem Eugeniuszem SZUKOWSKIM na czele, otrzymaliśmy przedłużenie klasy o 6,5 miesiąca. Zobowiązania załogi pozwoliły nam także uzyskać jako 17 statków PZM tytuł Załogi Pracy Socjalistycznej. Otrzymałmy również i srebrne odznaki BPS. Dzięki przedłużeniu okresu eksploatacji statku wykonaliśmy w ubiegłym roku planowane przewozy masy towarowej. W bieżącym roku plan przewozić jest dość napięty, ale sądzimy, że mimo drobnych kłopotów uda się go nam wykonać. Chciałbym tu powiedzieć parę słów pod adresem armatora. W okresie zimowym konieczne potrzebne są ładunki powiatu. Statek ma za małe balasty i tym samym traci na szybkości oraz sterowności. Kłopoty mamy także z rodzajem potrzebnego nam paliwa. CPN już od pewnego czasu nie dysponuje takim paliwem, a bunkrowanie w obcych portach pochłania nie tylko dewizy, ale również drogocenny czas.

— Statek zdobył w zeszłym roku III miejsce w tzw. Pucharze Bałtyku, może kilka słów na ten temat...

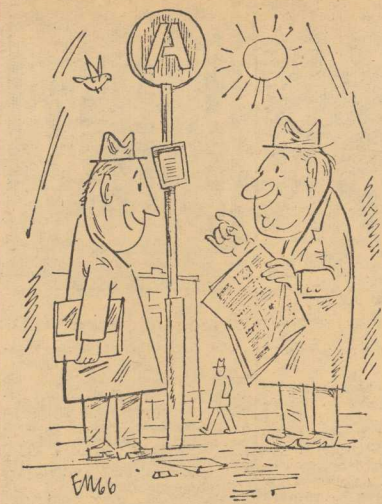
— Ta wysoka lokata jest powodem do słusznej dumy całej załogi. W rozgrywkach sportowych startowało bowiem 2,5 tysiąca marynarzy 59 bander. Zaczęliśmy bardzo późno, bo dopiero od czerwca 1965 r. Gramy w rozmaitych portach ze wszystkimi, którzy się chcą z nami zmierzyć, w piłkę nożną, w brydża, w ping-ponga. Kilku naszych pingpongistów reprezentuje wysoką klasę. O wyniku rozgrywek zawiadamiamy przez

agenta Związków Zawodowy Marynarzy i Portowców. Najwięcej meczów rozgrywamy z marynarzami radzieckimi i klubami na lądzie. W Waasa w Finlandii rozegraliśmy nawet spotkanie z tamtejszymi sędziami piłki nożnej. Mamy od nich piękny metalowy talerz z okolicznościowym napisem i monetą, którą losowaliśmy boisko.

Sądzę, że armator mógłby pamiętać o jakiś drobniaczkach, pamiętach, które moglibyśmy wręczać z okazji takich spotkań. Proponuję armatorowi, że mógłby być symbolem, ale prócz tego przysłałby coś ze sztuki ludowej, niedrogi metaloplastyki itp. Bądź co bądź to popularyzacja naszego kraju i reklama szczyścińskiego armatora. Na zakończenie chciałbym wspomnieć, że najaktywniejszymi działaczami ruchu sportowego na statku są Marian SERAFIN, Bogdan STOLPIAK i Władysław ANTKOWIAK, jeden z najstarszych stażem członków załogi. Mam nadzieję, że ambicja całej załogi „Zielonej Góry” będzie w tym roku co najmniej utrzymywanie III miejsca w Pucharze.

Rozmawiał:

ED. WITUSZYŃSKI

— Czy pan dobrodziej sobie wyobraża co by to było, gdyby statki kosmiczne były w dyspozycji PKS...

Rys. E. Messer

blem: kto ponosi winę za okrucieństwa i zbrodnie hitlerowskie; nie cho- dzi jednak tylko o odpowiedzialność prawną tego kto wydał konkretny rozkaz i kto go wykonał, Mansfelda interesują kwestie moralne. Istota, pisząc o tym, jest uka- zanie relatywizmu sądów i opinii o człowieku.

Statku Mansfelda reżyserował Andrzej Ziembicki. Polska prapremiera odbędzie się 28 bm.

„Piwnica Jazzowa“

...w studenckim klubie „Kontrasty” uzupełnia wszechstronny na ogół obraz życia muzycznego naszego miasta. Jazz, przeżywający u nas swój renesans w latach 1957-1960, wyparty został następnie na dalszy plan przez muzykę rozrywkową: rock a ostatnio big-beat. Przyczyną tego zjawiska jest m. in. to, iż jazz zarówno tradycyjny jak też nowoczesny (w tym także tzw. „trzeci nurt”) wymaga większych kwalifikacji wykonawczych i bardziej inwencji. W „Kontrastach” można posłuchać dobrego jazzu; koncertował tutaj m. in. J. Millan z Poznania, muzyk wrocławski i oczywiście szczyściński kwartet jazzowy A. Mazurkiewicza. Godnie podkreślić są próby łączenia jazzu z żywymi słowami (odbył się np. wieczór z poezją J. Freverta).

W „Teatrze Polskim“

...wystawiana jest sztuka postępowego pisarza zachodniomemieckiego Michaela Mansfelda pt. „Kto rył z nich” (tytuł oryginalny: „In- von uns”). Autor rozpatruje pro-

W NOWOCZESNEJ CEGIELNI

Na zdjęciu: nowa partia sączków ceramicznych na specjalnym podnośniku wjeżdża na „transwajl” elektryczny, którym zostanie odtransportowana wprost do suszarni.

Fot. St. Cieślak

Bombowa „Bomba“

DOBRA PASSA SZCZECI- NA, jak powiedzieliby sportowcy, truć. Po sukcesie „Polo wania” mieliśmy więc właśnie, z dawną zapowiedzią i niecier- pliwie oczekiwane „Tele-Echo”, w poniedziałek natomiast szcze- ciński dziennikarz zwyciężył w pocznajskiej „Gazecie reporter-

ów”. Różny był ciężar gatun- kowy tych wydarzeń, ale fak- tem jest, że nasze miasto nie zajmuje już „periferijnej” pozycji na małym ekranie.

Osobiście najlepsze wrażenie zrobił na mnie udany reportaż spółki ANDROCHOWICZ — PIETRZYKOWSKI p. t. „Bom- ba”, którego aktualność (rzecz dotyczyła wydobycia i zniszcze- nia bomby lotniczej z ul. Pot- ulickiej, wydarzenia które nie tak dawno absorbowало naszą uwagę), oraz oryginalne podej- cie do tematu wyrażaące się we włączeniu do filmu wspom- nień b. lotnika RAF-u, obecnie mieszkającego w Szczecinie, który w czasie wojny niejedną taką „pamiątkę” z Potulickiej zrzu- cił na głowę hitlerowców. Era- uo za pomysł, brać do reali- zacji i nagrody! Warto powtór- zając „Bombę” w programie lo- kalnym, gdyż nie wszyscy chy- ba mieli okazję zobaczyć ten reportaż we własnym, ponie- działkowe popołudnie.

Jeśli chodzi natomiast o „Te- le-Echo”, to przyznam się szcze-

Wyjeżdżając samocho- dem ze Szczecina w kie- runku Poznania, na 20 ki- lometrze trasy mijamy Smerdniec. To właśnie tu zlokalizowano niewielką nowoczesną cegielnię. Pod- lega ona Terenowym Za- kładom Ceramiki Budow- lanej w Płoni.

Ze starej cegielni, po pełnej modernizacji i wy- posażeniu w nowoczesne urządzenia zakład prze- mienił się w fabrykę, w której każdy odcinek pra- cy jest całkowicie zmecha- nizowany. Bez przesady można rzec, że cegielnia w Smerdnicu mogłaby być dobrym przykładem dla wielu zakładów jeśli chodzi o utrzymanie czy- stości i porządku nie tyl- ko w halach produkcyj- nych, ale także na tere- nie całego zakładu. Choć podstawowym surowcem stosowanym tu do produk- cji jest glina, piasek i wo- da, nie zauważa się tej przyszłościowej „brudnej” roboty.

Wagoniki-wywrotki do- starczają glinę z poblis- kich terenów wprost na teren cegielni, do wydzie- lonego budynku, gdzie na- stępuje pierwsze miesza- nie gliny z piaskiem, w proporcji zgodnej z receptu- rą opracowaną przez la- boratorium. Taśma trans- misyjna przelazuje tak przygotowany surowiec do właściwej hali produkcyj- nej. Tu po odpowiedniej obróbce zostaje skierowa- ny do maszyn formują- cych. Brygada kobieca za- trudniona przy maszynie ma tylko za zadanie od- cinać uformowaną masę na odpowiedniej wielkości kawałki, które tworzą już gotową cegłę bądź sączki w stanie surowym. Dalsza droga półfabrykatu wie- dzie do suszarni i pieca. Po kilku dniach cały pro- ces produkcyjny zostaje zakończony. Cegła, sączki wędrują na dziedzińce cegielni.

Terenowe Zakłady Ce- ramiki w Płoni zrzeszają dziś 6 cegielni. Należą do nich obok Smerdnicy tak- że Bukowo, Weltn, Zgo- da i C oraz Niebusze- wo.

Podstawowa produkcja, to cegła pełna, dziurawa oraz sączki ceramiczne o przekroju od 5-200 mm. Te ostatnie są niezbędne przy pracach melioracyj- nych.

Zakłady w Płoni zaopa- trują w ten asortyment woj. białostockie, zielono- górskie no i oczywiście szczyścińskie. Ostatnio du- że liczby sączków przekazywane są systematycznie na plac budowy w Poli- cach. Zostaną one zasto- sowane w systemie od- wadniającego teren przy- szłych Zakładów Chemicz- nych. (Boz)

Nowy system pakowania obuwia

Sprawa na pozór mało istotna. W rzeczywistości jednak właśnie od sposobu pakowania obuwia zależy m. in. poprawa zaopatrzenia rynku. Nowy, wprowadzany obecnie przez zakłady przemysłu klu- czowego system polega na tym, że z jednego kartonu pakuje się ze- stawy tego samego rodzaju obu- wia, o różnej numeracji, przede- wszystkim najbardziej poszukiwa- nej przez nabywców. Kartony te nie rozpakowywane w hurtowni- ach — trafiają będą wraz z zawar- tością do wytwórcy do sklepów de- taliowych. (ek)

Kurier kulturalny

Stała scena amatorska...

...miała, w ostatnią sobotę i nie- dzielę w Szczecinie, swoją dziesią- tą już sesję wojewódzkiej sekcji. Jej obywateli są raz w miesiącu. Istnienie i działalność sekcji jest do- wodem skutecznej koordynacji po- zycja wielu instytucji i stowarzy- szeń w zakresie amatorskiego ru- chu teatralnego. Głównym organi- zatorem sesji jest Wojewódzki Dom Kultury, ale współdziała z nim: WKZZ, ZW TPR, GW ZTA, ZW ZNW, także nasze teatry zdo- łowe i Związek Nauczycielstwa Pol- skiego. Okręgowy Ośrodek Metro- dyczny przy szczyścińskim Kurato- rium kieruje nauczycielami prowadzą- cymi zajęcia pozalekcyjne z zakre- su teatru na szkolenie w ramach stałej sesji. Nauczyciele stanowili na ostatniej sesji połowę uczestni- ków.

Zasadniczym celem sesji jest rozbudzenie kultury teatralnej — przebiega ona historycznie, estety- cznie, jego stylów i konwencji. Choć dyskusje toczą się wokół przedstawień i prób (podczas ostat- niej sesji odbyły się dyskusje z Re- ska i Maszewa oraz spektakl w

„Krypiele” — sprawy warsztatu nie są najważniejsze: działacz prowa- dzący teatrzyk amatorski nie musi być reżyserem fachowcem, wię- ciej znaczy jego spontaniczne zaangażo- wanie i teatralna wrażliwość.

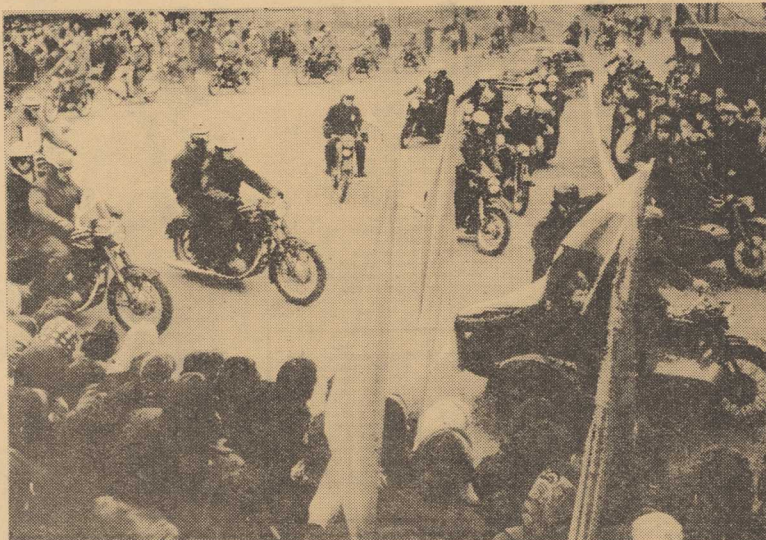
W naszym województwie działa aktualnie 130 teatrów amatorskich i 12 kół Przyjaciół Teatru. Przed- dwoma laty dominowała forma te- atru propozycji i scen poezji — o- becnie obserwuje się jakby modę na teatry dramatyczne. Wydaje się jednak, że bezpowrotnie minął czas, kiedy amatorów pasjonowała gesto- zabudowana scena, wystawne, re- listyczne dekoracje: teatrzyk akcen- tujący słowo, styl, oszczędność ru- chu — zdobył sobie prawo obywa- telstwa. Połączającą jest też ewo- lucja gustów repertuarowych. Nie- straszą już „Rozbite Dzwony”, wy- stawia się Szaniawskiego, Różwi- cza, Abramowa, Molière’a i Fredre-

W „Teatrze Polskim“

...wystawiana jest sztuka postę- powego pisarza zachodniomemie-ckiego Michaela Mansfelda pt. „Kto rył z nich” (tytuł oryginalny: „In- von uns”). Autor rozpatruje pro-

(mc)

ALIGATOR

JUŻ 30 kwietnia biegająca z Tureszowa — Bogatyni wielka Sztafeta Tyślęcia znajdują się na Ziemi Szczecińskiej. Sztafeta powitamy uroczystości w Sarbinowie. Wczoraj w siedzibie WK FJN odbyło się zebranie Wojewódzkiego Komitetu Organizacyjnego, na którym zatwierdzono program okolicznościowych uroczystości, wieców i imprez na poszczególnych etapach i podetapach prowadzących z Sarbinowa do Szczecina. (a)

piłka nożna

Dziś Pogoń — Ruch

PRZYPOMINAMY, że dziś (godz. 17) rozegrane zostanie na stadionie przy ul. Twardowskiego towarzyskie spotkanie piłkarskie pomiędzy Pogonią i Ruchem Chorzów. Goście zajmują aktualnie 6 lokatę w tabeli I ligi, chociaż w ostatnim spotkaniu nie popisali się, ulegając na własnym boisku Wileś (0:1) po niezbyt ciekawej grze, którą sprawozdawca „Przeglądu” nazwał „kabaretem starszych panów”. Spotkanie Pogoń — Ruch poprzedzi przedmecz (godz. 15) drużyn juniorów portowców i Pioniera.

(ms)

15 tys. zł kary zapłaci Śląsk

PZPN ukarał grzywną w wysokości 15 tys. złotych wrocławski Śląsk za wystawienie do ewidentnie nielegalnego meczu Pucharu Polski (z Górnikami) rezerwowego składu, co jest sprzeczne z obowiązującymi w Polsce regulaminami sportowymi związku (w meczach mistrzowskich i pucharowych drużyny są obowiązane występować w swoich aktualnie najsilniejszych składach).

PZPN wesprze TV?

W ZWIĄZKU ze stojącą pod znakiem zapłaty sprawą bezpośrednich transmisji na Polskę z piłkarskich mistrzostw świata, „Przebieg Sportowy” zwrócił się z apelem do władz polskiego piłkarstwa, aby w dobrze pojętym interesie polskiego futbolu, wspomógł finansowo TV. Koszt transmisji wynoszą około 25 tys. dolarów. (get)

Startuje kadra szachistów

OKREŚLOWY ZWIĄZEK SZACHOWY ZAWIADAMIA, że dziś o godz. 17.30 w lokali klubu NOT-u (Al. Wojska Polskiego 87) rozpocznie się turniej kadry szachistów, w którym mogą wziąć udział (oprócz kadry) wszyscy zawodnicy posiadający minimum I kategorię szachową. Przewidziane są nagrody i wyróżnienia.

Sztafeta WSR wygrała jubileuszowy bieg uliczny „Szlakiem Szczecińskich Wyższych Uczelni”

DLA UCZCZENIA XX-lecia Nauki Polskiej na Pomorzu Zachodnim, XX-lecia Politechniki Szczecińskiej i XX-lecia AZS Szczecin, Zrzeszenia Studentów Polskich — Rada Okręgu w Szczecinie i Zarząd Środkowy AZS zorganizowały wczoraj jubileuszowy bieg sztafetowy ulicami miasta „SZLAKIEM SZCZECIŃSKICH WYŻSZYCH UCZELNI”.

Spartakiada na planszy

Eliminacja do mistrzostw centralnych

WOJEWÓDZKA, III z kolei spartakiada, szermiercza dostarczyła wyjątkowo licznie zebranej publiczności (przeważała młodzież) wiele emocji. Poziom techniczny pojedynek łów był wyrównany, a zwycięzcy poszczególnych konkurencji otrzymali spartakiadowy ZŁOTY ZETON. Uważany za faworyta we florcie mężczyzna Jerzy NAPIEŁEK odpadł w półfinale.

W Ogólnopolskiej Spartakiadzie 100-lecia wyrzuciła ze Szczecina po 5 zawodników w każdej broni, którzy w eliminacjach wojewódzkich zajęli pierwsze pięć miejsc. Spartakiada centralna wyłoni najlepszych trzech zawodników w konkurencjach klasycznych, którzy walczyć będą w ścisłym finale o tytuły mistrzów Polski.

A OTO WYNIKI finałów Wojewódzkiej Spartakiady Szermierczej w Szczecinie: W szabli mężczyzn zwyciężył J. Mierowski przed W. Mierowskim, L. Bogdanowiczem, S. Szymańskim, I. S. Rudniewskim, wszyscy z Włókniarza.

Floret mężczyzn wygrał Mirosław Wilhelm, przed R. Jaroszewiczem, A. Rochowiczem i W. Mierowskim z Włókniarza, oraz St. Białym z LZS Nowogard.

Zwycięzcą w szpadzie mężczyzn został Wł. Chmielnik, przed R. Jaroszewiczem, K. Opolskim, R. Wołoskim i P. Cichowiczem, wszyscy z Włókniarza.

We florcie kobiet w pięknym stylu wygrała K. Kucharska. Na falszych miejscach uplasowały się: M. Komorkiewicz, W. Korol, J. Korniewicz i L. Górka.

Ważnym sędzią głównym turnieju był Stefan Koziel. (a)

Tu TOTO

TOTALIZATOR Sportowy zawiadamia, że w zakładach piłkarskich z dnia 24 kwietnia br. stwierdzono: 10 rozv. z 12 trafieniami — wygr. po 17 723 zł, 171 rozv. z 11 trafieniami — wygr. po 1 036 zł, 1 694 rozv. z 10 trafieniami — wygr. po 164 zł.

W Toto-Lotku z dnia 24 kwietnia br. stwierdzono: 106 rozv. z 5 traf. zwryk. — wygr. po około 30 000 zł, 7619 rozv. z 4 trafieniami — wygr. po 429 zł, 166 018 rozv. z 3 trafieniami — wygr. po 28 zł.

Na wylosowaną końcówkę bandy roll nr 812 odnaleziono ogółem 105 kuponów wielozakładowych — premie po 2 000 zł, 23 kuponów jedn. zakładowych — premie po 500 zł.

Tenisiści Szwecji już w Szczecinie

Konferencja prasowa w kwaterze „Sparty”

SAMOLOTEM via Londyn, Kopenhaga, Warszawa przybyło wczoraj do Szczecina czterech szwedzkich tenisistów — BENGTSSON, HOLM, HOLMSTROM i OERLANDER, którzy w dniach 29 bm. — 1 maja rozegrają na kortach „Sparty” eliminacyjny mecz o Puchar Davisa z drużyną Polski.

TYM RAZEM w reprezentacji Szwecji zabrakło słynnego Lundqvista. Najlepszy tenisista szwedzki przebywa obecnie w szpitalu i w najbliższy piątek podda się operacji kolana. Na korty powróci dopiero w czerwcu.

Fakt, że nie startuje Lundqvist nie oznacza, że Polacy wystąpią w roli faworytów. Młoda drużyna szwedzka prezentuje dobry poziom, co potwierdzają ostatnie wyniki. Trzy tygodnie przed meczem z Polską Szwedzi trenowali w Anglii, startując w kilku międzynarodowych turniejach.

Holm pokonał m. in. mistrza Anglii Sangstera 8:6, 6:1.

MIMO trudnej podróży na trasie Sztokholm — Warszawa (z powodu mgły oczekali 5 godzin w Kopenhagie na samolot do Warszawy) zawodnicy szwedzcy są w dobrych nastrojach. Są zdania, że stracą tylko jeden punkt w tym meczu. HOLM zapowiada bowiem, że zrewanżuje się GASTORROWI za porażkę, poniesioną przed kilkoma laty w Polsce.

Szwedzi, do których w Sztokholmie dołączył kapitan zespołu GUNNAR GALIN (w 1922 roku grał w Szczecinie w piłkę nożną w meczu między państwowym Szwecja — Niemcy) zamieszkali w hotelu „Plasty” dawacym po południu i dziś trenowali już na szczecińskich kortach.

WCZORAJ wieczorem w kwaterze „SPARTY”, pełniące odpowiedzialności obowiązki gospodarza imprezy, odbyła się konferencja prasowa. Informacji udzielała zebranym niespożyta p. HANNA ANDRÓTOWA.

Ostateczne składy obydwóch reprezentacji ustalił kapitanowie zespołów GUNNAR GALIN i ZBIGNIEW BELDOWSKI w czwartek o godz. 17.30 w siedzibie klubowej „Sparty” na kortach, tam też nastąpi UROCZYSTE LOSOWANIE.

Mecz rozpocznie się w piątek o godz. 14, po ceremoniach otwarcia rozegrane zostaną dwa single. W sobotę o godz. 14 — debel i pokazówka, w niedzielę o godz. 14 — single, po czym uroczyste zakończenie dwusobowego spotkania Szwecja — Polska.

Dziś oczekiwany jest przyjazd sędziów meczu p. OTTONA CHALLIERA i prezesa ZPT MARKA JAROSZEWSKIEGO.

Tenisiści polscy, którzy w Szczecinie przebywają już od kilku dni, mieszkają w „Continentalu”. W spotkaniach treningowych JAMROZ wygrał z NOWICKIM 7:5, 6:3, 6:4. W debelu para JAMROZ — MINCBERG rozegrała sparing z GASTORKIEM i NOWICKIM, wynik 6:3, 4:6, 2:3, 6:4 i 3:6.

Kierownik wyszkoleniowy naszej kadry tenisowej, mgr STANISŁAW SZCZUKIEWICZ liczy przede wszystkim na GASTORKA. (a)

START I META wyznaczono na ul. Pułaskiego, przed głównym wejściem do gmachu Chemicum Politechniki, starterem honorowym był J.M. Rektor Politechniki, doc. dr Józef KĘPINSKI.

TRASA liczyła 10,5 km, poszczególne odcinki dla zawodników od 500—600 m. W sztafecie uczestniczyli reprezentacje studentów - sportowców: Politechniki, PAM, WSR, Państw. Szkoły Morskiej, Państw. Szkoły Rybołówstwa Morskiego oraz Studiów Nauczycielskich Nr 1 i Nr 2. W poszczególnych sztafetach biegu po 20 zawodników, w sztafecie „medyków” uczestniczył student afrykański z Sudanu — HASAN OSMAN.

Griffith mistrzem świata

W NOWYM JORKU odbyła się walka bokserów zawodowych wagi półśredniej o tytuł mistrza świata, między Emilem Griffithem (USA) i obrońcą tytułu — Dick Tigerem (NI geria). Po 15-rundowym pojedyńku zwyciężył Emile Griffith, uzyskując ponownie tytuł mistrza świata.

Przykład dobrej roboty

Młodzież Dąbia bliżej sportu

Szkolny Ośrodek Sportowy w Dąbiu rozpoczął swą działalność nie tak dawno, bo dopiero w marcu br., a już dziś widac jak pozytywną rolę spełnia ta placówka w odległej od śródmieścia, pozbawionej klubów i obiektów sportowych, dzielnicy. Koordynacją prac dąbskiego SOS kierują znani nauczyciele „wuffiacy” — Zabolcki i Fenger, którzy szczególnie pilnie przestrzegają realizacji nakreślonego kalendarza imprez. Ten ostatni został tak opracowany, aby kolejne imprezy odbywały się zawsze w imię szkole, która przez honoru gospodarza, bierze na siebie obowiązki organizacyjne i przeprowadzenia zawodów. Do chwili obecnej odbyło się w Dąbiu z inicjatywy ośrodka, 5 dużych imprez, stanowiących jednocześnie mistrzostwa dzielnicy. Oto one:

1. zawody pływackie — 59 startujących,
2. turniej tenisa stołowego — 33 w finale, w szkolnych eliminacjach — 130 osób,
3. turniej w dwa ognie (dziewczęta) — 99 uczestniczek, w szkołach — 700,
4. wiosenne biegi przełajowe — 135, w szkołach 550 osób,
5. zawody 1. dla najmłodszych — 256, w szkołach — 800.

Oprócz przeprowadzania masowych imprez sportowych działacze SOS stawiają sobie za zadanie wychowanie, spośród młodzieży starszej, pomniejszych nauczycieli w.f. Dla nich prowadzi się specjalne doskonalenie, którego jedną z form jest zapoznanie młodzieży z tematyką sportową i turystyczną poprzez projekcje filmów. Ponadto SOS organizuje także imprezy dla nauczycieli. Odbyły się już spotkania w koszykówce, tenisie stołowym, piłce nożnej i szachach.

Ożywiona działalność ośrodka w tej usportowionej — jeśli chodzi o sport szkolny — dzielnicy, wroży młodzieży z Dąbia dalsze sukcesy. (ms)

Wiesław Maniak starterem!

2 maja rozpoczynamy imprezę gigant — „Poniedziałki lekkoatletyczne”

A WIĘC ZACZYNAMY! I aż wierzyć się nie chce, że to szósty już rok z kolei. Tyle bowiem wiosen lekka sobie dziś, u progu startu tradycyjne „Poniedziałki lekkoatletyczne” dla młodzieży szkolnej.

IMPREZA TA, która organizowana jest co roku przez działającą sekcję KS Pogoń, pod patronatem MKKFFIT oraz naszej redakcji zyskała w tym roku nowego, cennego sprzymierzeńca jakim jest Szkolny Ośrodek Sportowy z jego energicznymi działaczami, mającymi duże doświadczenie w pracy z młodzieżą.

W programie „Poniedziałków” — pierwsza impreza tegoroczna już 2 maja na stadionie Pogoni — znajdują się następujące, „wymieniane” co tydzień konkurencje: dziesięć — 60 m, 100, 200, 300 i 400 m, skoki w dal i wżwóz, rzut kulą; chłopców — 60, 100, 200, 300 i 600 m, wżwóz, w dal, kula oraz oszczep. Startować może młodzież (grupowo oraz indywidualnie) urodzona w latach 1949—1953, nie zrzeszona w klubach i MKS.

PO RAZ PIERWSZY w tym sezonie przewidziliśmy dla uczestników, którzy w podanych wyżej konkurencjach uzyskają odpowiednie normy, pamiątkowe proporzeczki, wręcane bez pośrednio po zawodach (normy podamy w jednym z najbliższych numerów „Kuriery”). Drugą nowością imprez będzie punktacja szkół (za poziom oraz ilość startujących). Na zakończenie sezonu przodująca młodzież i szkoły zostaną wyróżnione nagrodami.

PRZYPOMINAMY WIĘC, że 2 maja o godz. 16.45 spotykamy się na stadionie Pogoni! Liczymy na frekwencję i czynną pomoc nauczycieli i rodziców. Do zobaczenia na stadionie!

(im)

P.S. Jak już informowaliśmy starterem podczas pierwszego „Poniedziałku I.a.” będzie olimpijczyk, Wiesław Maniak.

„Kurier“ bliżej Was

JUŻ DZIŚ ZOBACZYMY SIĘ
w Domu Kultury Huty „Szczecin“

♦ o godz. 17.30 NA PSS-OWSKICH POKAZACH
MODY I PRZYZRZĄDZANIA POSILKÓW

(o tym czy są smaczne zdecydujecie sami)

♦ O GODZ. 18 NA SPOTKANIU
MIESZKAŃCÓW STOLCZYNA
Z WŁADZAMI NASZEGO MIASTA
I KIEROWNICTWEM REDAKCJI

Mobilizacja wszystkich sił

„Europa“
musi być gotowa
przed
Wścigiem Pokoju!

NASZA informacja o niedotrzymaniu przez budowniczych kolejnego terminu przekazania Technikum Gospodarczemu lokalu „Europa” — spowodowała żywsze zainteresowanie się tą sprawą Dyrekcji Inwestycji Miejskich i władz miasta. Dalsze przeciąganie prac grozi bowiem komplikacjami w obsłudze uczestników Wścigu Pokoju. Wczoraj ustalono zakres zaległych robót i „gardiowe” terminy ich zakończenia.

Jak najlepsze przyjęcie uczestników Wścigu Pokoju w naszym mieście powinno być ambienta wszystkich budowniczych „Europy”. Pracy w zasadzie zostało niewiele, lecz wymaga ona maksymalnej mobilizacji wszystkich sił.

Kto i co ma jeszcze do zrobienia? Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Handlu Wewnętrznego ma przed sobą rozruch wszystkich urządzeń, Nadodrzańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego drobne roboty wykończeniowe, podobny zakres prac ma spółdzielnia „Odrodzenie”. Spółdzielnia „Budowa” pozostały prace stolarskie, związane z wyposażeniem zalegających. Najwięcej zaległych prac ma zakład elektryczny Drwęckiego. Od doprowadzenia elektrycznych zależy bowiem rozruch całego zakładu. Technikom należało na jak najbliżej opóźnienie poszczególnych pomieszczeń przez wykonawców, którzy tu i ówdzie porobili sobie „magazyniki”. Płyna sprawa jest także usunięcie śmieci i gruzu z pomieszczeń piwnicznych.

Grzyb – groźnym wrogiem
starych domów

WSRÓD skarg i zażaleń mieszkańców znalazło się ostatnio

28 i 29 bm
sesja WRN

V sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie odbędzie się w gmachu Prezydium (ul. Wały Chrobrego 4, III p.) w dniach 28 i 29 bm. Początek obrad: w czwartek o godz. 10, a w piątek o godz. 9.

Zasadniczym tematem obrad w pierwszym dniu będzie sprawozdanie z wykonania planu gospodarczego i budżetu za rok 1965. Drugiego dnia omawiany będzie program rozwoju produkcji zwierzęcej w woj. szczecińskim, ze szczególnym uwzględnieniem zadań Państwowych Gospodarstw Rolnych.

„Szczecin
w wiekach XVI-XVIII”

O losach naszego grodu w wieku Odrodzenia i Oświecenia mówić będzie prof. dr A. WIEŁOPIŃSKI, który badaniami naukowymi nad tym okresem historii Szczecina poświęcił wiele czasu i opublikował na ten temat kilka prac naukowych. Wykład prof. dr A. Wielopińskiego odbędzie się w Zamku 28 kwietnia o godz. 18. (no-cl)

I sekretarz KM PZPR St. Barteżak wmurowuje akt erekcyjny.
Foto: St. Cieślak

Pierwsze zgłoszenie
do „Wiosny Orkiestr-66”

MIŁO NAM DONIEŚĆ sympatykom przeglądu zespołów muzycznych i solistów refrenistów znanego pod nazwą „Wiosna Szczecińskich Orkiestr”, że sekretariat Sekcji Muzyków przy Zarządzie Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki otrzymał już zgłoszenie.

Jako pierwszy (choć termin zgłoszeń upływa dopiero z dniem 5 maja 1966 roku) zgłosił swój akces p. Henryk SKA-PINSKI reprezentujący zespół muzyczny występujący stale w kawiarni „KASKADA”. Fakt jest tym godniejszy podkreślenia, że zespół Henryka Skapińskiego jest na co dzień gospodarzem estrady, na której odbędzie się przegląd. (wi)

Sala historii
w ZBoWiD

WCZORAJ w klubie ZBoWiD w Szczecinie otwarto SALĘ HISTORII, zorganizowaną przy pomocy garnizonu wojskowego oraz aktywności ZBoWiD. Na uroczystości przybyli m. in.: sekretarz KW PZPR Henryk Huber, z-ca przewodniczącego PWRN Wacław Śledziński, prezes WK ZSL Ignacy Konkolowski, z-ca przewodniczącego PMRN Zdzisław Mitkiewicz.

Otwierając uroczystość przewodniczący Rady Klubu ZBoWiD powiedział:

— „Zgromadziłem w tej sali pamiętki ofiarowane nam przez tych, którzy walczeli na wszystkich frontach świata o Polskę wolną i niepodległą. W ten sposób czcimy 1000-lecie Państwa Polskiego i 21 rocznicę wyzwolenia Szczecina. Niech zgromadzone tu ekspozycje będą zawsze żywym wspomnieniem bohaterstwa polskiego żołnierza, a dla młodych pokoleń lekcją historii narodu”.

W SALI zgromadzono ekspozycję ofiarowaną przez działaczy ruchu robotniczego, b. żołnierzy Brygady im. Dąbrowskiego, Ruchu Oporu, Odrodzonego Wojska Polskiego. Jest tu ok. 500 pamiętek drogiego sercu każdego Polaka. Akcja zbiorcza trwa nadal. (hs)

Przy ul. 1 Maja

Budowa kąpieliska-rozpoczęta!

WCZORAJ, w 21 rocznicę wyzwolenia Szczecina przy pięknej, słonecznej pogodzie przy ul. 1 Maja odbyła się uroczystość wmurowania aktu erekcyjnego pod budowę nowoczesnego ośrodka rekreacyjnego.

Przy dźwiękach orkiestry zakładowej Słoczni im. A. Warkuszyńskiego przedstawiciele władz partyjnych i państwowych. Byli także obecni dyrektorzy zakładów i przedsiębiorstw, których załogi zobowiązały się pomóc przy budowie tego obiektu.

Treść aktu erekcyjnego ogłasza Prezydium Społecznego Komitetu Budowy Kąpieliska — M. Grzebski, po czym następuje uroczysty moment wmurowania tego aktu.

Pierwsze cegły wmurowali: I sekretarz KM PZPR — St. Barteżak i przewodniczący Prezydium MRN — H. Żukowski.

Kąpielisko przy ul. 1 Maja będzie kosztować 13 mln złotych, z tego wkład społecznej pracy zadeklarowanej przez załogi zakładów pracy ma wynieść 7 mln zł. Pierwszy etap budowy (na terenie 6 ha) — duży nowoczesny basen i część terenu rekreacyjnego — zaplanowane są do oddania w 1968 r. Pozostałe obiekty sportowe zostaną przekazane do użytku w latach 1968–70. (Boz)

Wprawdzie do matury pozostał jeszcze niecały miesiąc, ale uczniowie klas XI szkół ogólnokształcących żyją już tym wydarzeniem na co dzień. Pytania: jak przebiegać będą tegoroczne egzaminy maturalne, nurtują w równym stopniu zarówno młodzież jak i rodziców.

W połowie maja
— matura

Regulamin tegorocznych egzaminów dojrzałości pozostaje w zasadzie niezmieniony, a same egzaminy przeprowadzone będą na podstawie odpowiednich przepisów w tym względzie z dnia 6. II. 1965 r. Uzupełnienia do ubiegłorocznego regulaminu wprowadzają jednakże pewne niewielkie innowacje, o których pragniemy naszych Czytelników poinformować. W tym roku władze szkolne położyły szczególnie mocno nacisk na sprawną organizację systemu konsultacji, których celem jest szczegółowa powtórka materiału. Od konsultacji tych — jak wynika z wytycznych Ministerstwa Oświaty — powinni być zwolnieni uczniowie, którzy zgodnie z listą kandydatów dopuszczonych do egzaminu dojrzałości, będą zwolnieni od zdawania egzaminu z danego przedmiotu. Postanowienia ministerstwa przewidują również możliwość zwolnienia od zajęć konsultacyjnych w zakresie przedmiotu wybranego do egzaminu tych uczniów, którzy posiadają z tego przedmiotu oceny roczne bardzo dobre i dobre, jeśli wolą przygotowywać się do egzaminu samodzielnie.

JAK WIADOMO, nowy regulamin przewiduje dopuszczenie do matury ucznia z jedną oceną niedostateczną. Przypominamy jednak, że decyzję taką podejmuje Rada Pedagogiczna tylko wtedy, jeśli ocena ta usprawiedliwia szczególnie ważne okoliczności losowe, które sprawiły, że uczeń, mimo rzetelnych wysiłków, nie zdołał opanować w pełni materiału danego przedmiotu. Oznacza to, że na „fartku” taką nie mogą w żadnym razie być uczniowie, którzy zaniedbali się w nauce wskutek własnej niefrasobliwości.

Nowy system egzaminów ustnych przewiduje, że uczeń składa tylko jeden egzamin w ciągu dnia, oraz że przerwa między jednym a drugim egzaminem powinna wynosić 2–3 dni. Pozwoli to na uniknięcie zbieżnego napięcia nerwowego. I jeszcze ostatnia sprawa, która zainteresuje przyszłych maturzystów. Wyniki egzaminów dojrzałości ogłoszone będą poszczególnym oddziałom klas XI lub ich części bezpośrednio po ustaleniu ocen końcowych, nie czekając na zakończenie egzaminów ustnych we wszystkich oddziałach klasy XI.

Jak wynika z danych Kuratorium Okręgu Szkolnego, liczbą uczniów klas XI wszystkich

Porady prawne

GERTRUDA K. — SZCZECIN. — Wobec braku odpowiedzi na skargę Pani, radny zwrócił się z zażaleniem do Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej.

STAŁA CZYTELNICZKA — SZCZECIN. — Przyznając renty starczej uzależnione jest przede wszystkim od wykazania odpowiedniego okresu zatrudnienia w pracy najmniej przy osiągnięciu wymaganego wieku. Sam wiek, choć nie lat, nie daje podstawy do przyznania renty.

Kronika dnia

PLENARNE
POSIEDZENIE WKZZ

DZIŚ, pod kierunkiem przewodniczącego WKZZ — Stefana PUŻONIA odbyło się plenarne posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych, na którym dokonano oceny przebiegu zebrań i konferencji sprawozdawczo-wyborczych rad zakładowych i robotniczych, ze szczególnym uwzględnieniem dotychczasowej realizacji uchwał i wniosków członków związków zawodowych.

NA STRYKU
„ESTRADA” —
GASTRONOMIA

W SZCZECINIE bawią przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Sztuki: naczelnik wydziału malych form teatralnych — H. POTOCKI, posiedzenie inspektora wydziału do spraw teatru — M. J. MARGABIECKI. Wraz z nimi przybyli także: dyr. departamentu ds. gastronomii Min. Handlu Wewn. — KEJDI i dyr. departamentu turystyki — GKKP — OSTROWSKI. Wezmą oni udział w rozprawie nad jutra nadarzy się w Wydz. Kultury WRN, poświęconej ocenie działalności Wojewódzkiego Przed. Imprez Estradowych w Szczecinie oraz wytyczeniu form współpracy „Estrady” z zakładami gastronomicznymi w zakresie działalności rozrywkowej.

TEMAT:
DZIAŁALNOŚĆ PAX

POD PRZEWODNICTWEM sekretarza Henryka PILINSKIEGO odbyło się dziś w Szczecinie posiedzenie sekretariatu Woj. Oddziału PAX, poświęcone przeanalizowaniu działalności społeczno-ekonomicznej oddziału w posiedzeniu uczestniczył członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia PAX red. Leonard BARSCZEWSKI.

RADZONO NAD STYLEM
PRACY ZARZĄDÓW
POWIATOWYCH TPR

PODCZAS dzisiejszego posiedzenia Prezydium ZW TPRP, złożonego informację o działalności zarządów powiatowych TPRP w Stargardzie, Świnoujściu i Goleniowie a także omówiono plan pracy Klubu TPRP na najbliższy okres. Po posiedzeniu przewodniczył sekretarz ZW — H. NIEWIADOMSKI.

NA CENTRALNĄ AKADEMIE
1-MAJOWĄ KOLEJARZY

JUTRO wyjeżdża do Poznania 80-osobowa delegacja kolejarzy z woj. szczecińskiego, która uczestniczyć będzie w centralnej akademii 1-majowej kolejarzy. Na czele delegacji stoi dyr. szczecińskiej DOKP — Mieczysław LEWINSKI. (Dyl)